

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань національної безпеки, оборони та розвідки

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-31-95, тел./факс: 255-33-08

№ 04-дс/13-2020/43068

« 6 » травня 2020 р.

МИЦАВЦІ Ю.

Шановний пане Юрію!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Р. Стефанчука (до вх. № 695М-5-04.2020/33296 від 21.04.2020) у Комітеті з питань національної безпеки, оборони та розвідки Вашу електронну петицію, в якій містяться пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та інших законодавчих актів у сфері проходження військової служби, що не набрала необхідної кількості голосів, розглянуто як звернення відповідно до частини десятої статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян».

Ураховуючи, що відповідно до частини першої статті 15 Закону України «Про національну безпеку України» Міністерство оборони України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у военній сфері, сфері оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період, Комітет звернувся до вказаного Міністерства з проханням висловити позицію щодо доцільності внесення запропонованих Вами змін та поінформувати Вас і Комітет з порушеного питання.

Водночас, зважаючи на коло питань, що Вами пропонується врегулювати, звертаємо увагу, зокрема, на таке.

Відповідно до частини першої статті 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Статтею 65 Основного Закону України визначено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України. Громадяни відбувають військову службу відповідно до закону.

Згідно з положеннями статті 43 Конституції України не вважається примусовою працею військова або альтернативна (невійськова) служба, а також робота чи служба, яка виконується особою за вироком чи іншим рішенням суду або відповідно до законів про воєнний і про надзвичайний стан (див. частину третю цієї статті).

При цьому ніхто не може бути звільнений від своїх обов'язків перед державою або відмовитися від виконання законів за мотивами релігійних переконань. У разі якщо виконання військового обов'язку суперечить релігійним переконанням громадянина, виконання цього обов'язку має бути замінене альтернативною (невійськовою) службою, як це встановлено частиною четвертою статті 35 Основного Закону України.

З повагою

Заступник Голови Комітету

М. БЕЗУГЛА

